

Tavşanın Gizli Uçağı

Ebru Mina TOMURCUK

Tavşanın Gizli Uçağı

Ebru Mina TOMURCUK

Büyük bir meşe ağacının altındaki sıcak bir yuvada, Ruby adlı tavşanın harika bir sırrı vardı. Tek başına minik bir uçak yapıyordu. Yumuşak kahverengi tüyleri sık sık ahşap talaşlarıyla kaplanıyor, uzun kulakları heyecanla seğiriyordu. Sarı cepli mavi tulumu aletlerini taşıyor, küçük kırmızı atkısı onu sıcak tutuyordu. Uçaktan henüz kimsenin haberi yoktu.

Ruby'nin uçağı hafif ahşaptan, sağlam yapıştırıcıdan ve düğün çiçeğı renginde kumaş kanatlardan yapılmıştı. Minik bir koltuğı, küçük bir direksiyonu ve yumuşak bir vınlamayla dönen bir pervanesi vardı. Ruby her sabah onun üzerinde çalışıyor, neşeli bir melodi mırıldanıyordu. Onu yapraklardan bir perdenin arkasında saklıyordu. 'Kimse uçtuğunu görmeden önce kusursuz olmalı,' diye fısıldadı kendi kendine.

Güneşli bir gün, Ruby kanatları denemenin zamanı geldiğine karar verdi. 'Ama bunu tek başıma yapamam,' diye düşündü. 'Küçük ve cesur birine ihtiyacım var.' Tam o sırada meşe ağacından neşeli bir cıvıltı geldi. Bu, açık gri ve krem tüylü, parlak siyah gözlü ve başında minik yeşil pilot gözlükleri olan serçe Pip'ti. 'Ben yardım edebilirim!' diye cıvıldadı Pip, kanat çırparak Ruby'nin patisine kondu.

Pip'in boynunda minik kırmızı bir bandana, heyecanla sallanan dık bir kuyruğu vardı. Ruby gülümsedi. 'Küçük parçaları kontrol etmek için tam doğru boyuttasın,' dedi. 'Kanatları denememe yardım eder misin?' Pip o kadar hızlı başını salladı ki gözlükleri sallandı. 'Elbette! Maceralar bir arkadaşla daha güzeldir.' Ruby'nin bıyıkları mutlulukla seğirdi. Birlikte uçağı yaprakların arkasından çıkardılar.

Küçük uçak güneş ışığında parıldadı. Ruby kanatları işaret etti. 'Önce yeterince sağlam olup olmadıklarını denemeliyiz,' dedi. Pip yukarı uçtu ve her kanada nazıkçe bastırdı. 'Sağlam hissettiriyorlar,' diye cıvıldadı. 'Ama kumaşı da kontrol edelim. Küçük bir delik rüzgârda büyüyebilir.' Ruby ona küçük bir yama seti uzattı. 'İyi düşündün, Pip!' dedi. 'Hazırlık çok önemli.'

Sonra pervaneyi kontrol ettiler. Ruby onu patisiyle döndürdü. 'Düzgün dönüyor,' dedi. Pip dikkatle izledi. 'Ama vidalar gevşek olabilir,' dedi. 'Sıkayım.' Her vidayı minik gagasıyla çevirdi. Ruby uçağı sabit tuttu. 'Keskin gözlerin var, Pip,' dedi. 'İyi bir pilot her şeyi iki kez kontrol eder.' Pip gururla parladı.

Sonra direksiyonu denediler. Ruby onu sağı sola çevirdi. 'Dümen hareket ediyor,' dedi. 'Ama yeterince uzağa gidiyor mu?' Pip kuyruğa uçtu ve küçük kanadı izledi. 'Biraz sallanıyor,' diye bildirdi. 'Bunu düzeltmeliyiz.' Ruby küçük bir tel parçası buldu ve menteşenin etrafına sardı. 'İşte!' dedi. 'Şimdi sıkı oldu.' Pip mutlu bir cıvıltı çıkardı.

Emniyet kemerlerini, tekerlekleri ve minik motoru kontrol ettiler. Ruby küçük bir şişeden birkaç damla yakıt döktü. 'Motor kedi yavrusu gibi mırıldıyor,' dedi. Pip dinledi. 'Ama yakıt hattının tıkalı olmadığından emin olalım,' dedi. Borudan nazıkçe üfledi. Küçük bir toz zerresi dışarı fırladı. 'Her şey temiz!' diye cıvıladı. Ruby güldü. 'Harika bir tamircisin, Pip.'

Son olarak uçağı kaldırarak kanatları denediler. Ruby bir tarafı, Pip diğer tarafı tuttu. 'Bir, iki, üç, kaldır!' dedi Ruby. Uçak kolayca yükseldi. 'Kanatlar sağlam,' dedi Pip. 'Ve hafif,' diye ekledi Ruby. 'Uçmak için tam doğru.' Uçağı nazıkçe yere koydular. 'Sanırım hazırız,' dedi Ruby. Ama Pip, 'Emin olmak için bir kez daha kontrol edelim,' dedi.

Bütün listeyi baştan gözden geçirdiler. Kanatlar? Sağlam. Pervane? Sıkı. Direksiyon? Düzgün. Motor? Mırıldıyor. Emniyet kemerleri? Sıkı. 'Her şey kusursuz,' dedi Ruby. 'Çok yardımcı oldun, Pip.' Pip'in siyah gözleri parıldadı. 'Yardım edebildiğim için sevindim,' dedi. 'Şimdi uçmaya hazır mısınız?' Ruby küçük uçağa baktı ve derin bir nefes aldı. 'Evet,' dedi. 'Ama sanırım bir yardımcı pilota ihtiyacım var.'

Pip'in gagası açık kaldı. 'Ben mi?' diye ciyakladı. 'Ama ben sadece bir serçeyim!' Ruby gülümsedi. 'Tanıdığım en iyi denetçisin,' dedi. 'Ve en cesuru.' Pip'in gözlükleri güneşte parladı. 'O zaman yapalım!' diye cıvıldadı. Ruby koltuğa tırmandı ve Pip kokpitin kenarına tündü. 'Sıkı tutun,' dedi Ruby. Anahtarı çevirdi. Pervane döndü. Motor uğuldadı. Küçük uçak ileri doğru yuvarlandı.

Gittikçe hızlandılar, ta ki—vın!—uçak yerden havalanana kadar. Pip, yuva altlarında küçülürken sevinçle bağırdı. 'Uçuyoruz!' diye haykırdı. Ruby sevinçle güldü. Rüzgâr tüylerini karıştırdı ve kırmızı atkısını dalgalandırdı. Çayırın üzerinden, göletin üzerinden ve meşe ağacının etrafından süzöldüler. Gökyüzü mavi ve genişti, dünya yepyeni görünüyordu.

Saatlerce uçtular, taklalar attılar ve yumuşak süzülüşler yaptılar. Pip yukarıdan yer işaretlerini gösterdi. 'İşte böğürtlen çalısı! İşte eski çit!' Ruby, tıpkı çalıştıkları gibi dikkatle yönlendirdi. Her şey kusursuz çalıştı. 'Denemelerimiz işe yarar,' dedi Ruby. 'Her parçanın hazır olduğunu biliyorduk.' Pip başını salladı. 'Hazırlık macerayı tatlandırır,' dedi. 'Ve arkadaşlar en güzelini yapar.'

Güneş batmaya başladığında çayıra yumuşakça indiler. Ruby'nin kalbi sevinçle doluydu. 'Teşekkürler, Pip,' dedi. 'Sen olmasan bunu yapamazdım.' Pip gözlüklerini çıkardı ve temizledi. 'Yardım etmeme izin verdiğin için teşekkürler,' dedi. 'Ve en güzel uçuş için.' Bir gülümseme paylaştılar. Küçük uçak aralarında duruyordu, artık bir sır değildi—mutlu bir anıydı.

O günden sonra Ruby ve Pip en iyi arkadaş oldular. Uçağı meşe ağacının altında güvende tuttular ve sık sık uçurdular. Ama kontrollerini asla atlamadılar. 'Her macera hazırlanmakla başlar,' derdi Ruby. Pip başını sallar ve bandanasını sıkardı. Ve ne zaman yeni bir arkadaş uçmak istese, gülümseyip 'Önce kanatları deneyelim,' derlerdi.

Ve böylece, büyük meşe ağacının altında, tavşan ve serçe herkese biraz hazırlığın ve iyi bir arkadaşın her hayali havalandırabileceğini gösterdiler. Gökyüzü geniş ve harikalarla dolu, ve onlara ulaşmanın en iyi yolu önce hazırlanmak—sonra birlikte uçmak.